

ΑΝΕΚΔΟΤΑ—ΑΣΤΕΙΑ

Η ηλικία των ήθοποιών

Η τέχνη του ήθοποιού δεν εινε βέβαια από έκαινα τα επαγγέλματα, τα όποια διά τής ανέτου εργασίας και τής αφηρόνιας των μέσων παρατείνον επί πολύ τήν ζωήν. Αντιθέτως η τέχνη του ήθοποιού εξαντλεί πολύ γρήγορα σωματικώς και πνευματικώς τούς εις αυτήν άφοσιωμένους. Ο περίφημος μίμος Ίφφλανδ έβλεπε θλιβερώτατα κατά το 1787: — «Τά πάντα παρέχονται ταχύτερον δι' ήμας: αι χαράι και αι λύπαι και η ζωή αυτή! Αυτά τά δάκρυα, τά όποια χύνουμε, αυτά τά μειδιάματα, τά όποια τόσον εσχάριας παρέχουμεν από σκηνης, μάς φέρονον πρόωκας στον τάφο!» Εν τούτοις υπάρχουν και εξαιρέσεις. Μερικοί ήθοποιοί εφθασαν σέ βαθύτατο γήρας εξασκούντες μέχρι των τελευταίων των ήμερών τήν τέχνην των. Ώς μακροβιωτάτος δε όλων αναφέρεται ο Ίωάννης Νοέλ άποθανών στο Παρίσι το 1829, σέ ηλικία 118 ετών! Ο ήθοποιός αυτός παρίστανε και όταν άκόμη ήταν εκατό χρονών! Ο Νοέλ εξήσκησε τό επάγγελμα του ήθοποιού επί 92 έτη άνελθών τό πρώτον επί σκηνης σέ ηλικία 8 ετών! Κατά τό μακρότατον αυτό διάστημα έλαβε μέρος έν όλω έν 28.000 παραστάσεις, απέθανεν εις διάφορα δρώματα 1040 φορές, έδασιλευσε 130 φορές, ύπήρξε τίμος άνθρωπος 920 φορές και άτιμος 28.500.

Ερμάλλου του Νοέλ ήθοποιοί γυναίκες ύπήρξαν κατά τούς χρόνους, του ρωμαϊκού θεάτρου. Η ήθοποιός Λουδογία, παρίστανε σέ ηλικία 112 ετών, έπίσης δά η χορεύτρια και ήθοποιός Γαλένια Κοπιλά, 90 χρονία, έκαιτα από τήν πρώτη της θεατρική εμφάνισι, έχαρέρησε από σκηνης τόν Πομπήιον επί τή άναρχήσει στον θρόνο του Ι...

Η μήτη του Πρίγκηπος τής Ουαλλίας

Η μήτη του κατά τό 1899 διαδόχου του άγγλικού θρόνου Έδουάρδου έγινε μάποτε έν άγνωστο τό σептου της κατόχου αιτία περιεγορωτής δίκης στό Λονδίνο. Κάποιος εργοστασιαρχής άμπερλιών παράγγειλε στον σχεδιαστή του, να του ζωγραφίση τά πρόσωπα του πρίγκηπος και τής πριγκηπίσσης τής Ουαλλίας, όπως χρησιμούσουν, επί ξύλου σκαλισόμενα, ως λαβές σ' ένα νέο είδος άμπερλιών τελειοποιημένων διά προνομούχου μηχανήματος. Το τίμημα του σχεδού αυτού όρίσθη εις δέκα λίρας. Ο τεχνίτης κατά τήν όρισμένη ημέρα έπηγε στον εργοστασιαρχή τό σχέδιο, άλλ' αυτός άρνήθηκε να τό δεχθί επί τώ λόγω ότι η ύψις του πρίγκηπου δεν έμοιαζε καθόλου, γιατί η μήτη αυτού ήταν μεγάλη και χοδροειδής. Ο τεχνίτης έκαμε τότε άγωγή κατά του εργοστασιαρχής και ζητούσε τήν συμφωνηθεισαν άμοιβήν. Ο εργοστασιαρχής παρουσίασε στον δικαστήριό μάρτυρας, για να βεβαιώσουν ότι ο πρίγκηπος τής Ουαλλίας δεν έχει ούτε μεγάλη, ούτε χοντρή μήτη.

Εν τούτοις τό δικαστήριό, όχι και τόσον άβρώς, εροόμενον προς τόν διάδοχον, έκρινε ότι δικαίον έχει ο σχεδιαστής και κατεδίκασε τόν εργοστασιαρχην στη πληρωμή των δέκα λιρών τής άμοιβής του σχεδίου και των έξόδων τής δίκης. **Συλλέκτης**

δύνααν, ο μόνος που ήθύνατο για να τούς σώση, ήταν ο Νταή-Ανδρέας, άν εύρίσκατο, να παρουσιασθί και τά διαψεύη όλα... άλλα πού να βρεθί ο Νταή-Ανδρέας τό θεατό!

Είχε πάρει τά βουνά η σχίσθησε η γής και τόν κατάπιε....»

Τι έγινε ο Ανδρέας τό θεατό, χωρίς να τό ξέρη και αυτός φωνάζει:!

Σάν του χαρίσαν τή... ζωή και τήν έλευθερία οι ένωμοτάρχαι, κρούτησε σέ κάτι βάτα, και μόλις πήρε να νυχτώνη, όρμό παζός για τήν Λάρισα.

Νύχτα εφθασε κι' εκεί, και πήγε σ' ενός συγγενούς του γεωργού τό σπίτι.

Μέ τό πιστόλι εις τώ χέρι, χτύπησε τό παράθυρο.

- Ποιός είνε;
- Εγώ είμαι!... Σσασσος, μη φωνάζεις!
- Ποιός είσαι σύ;
- Εγώ ο Νταής — Ανδρέας, άνοιξε και μέ κυνηγάει δηλ η φρουρά!...

— Γιατί, τι έκαμες και σέ κυνηγάει η φρουρά;

— Ε τίποτα, πέντε έξη δικαστάς και δυό ένωμοτάρχαι σκότωσα και τούς έφυγα άπ' τά χέρια....

Μέσα σ' ένα «πλεγματί» που βάζουν τά καλαμπόκια τους οι χωρικοί, τόν βρήκαν ντυμένο τόν Νταή.

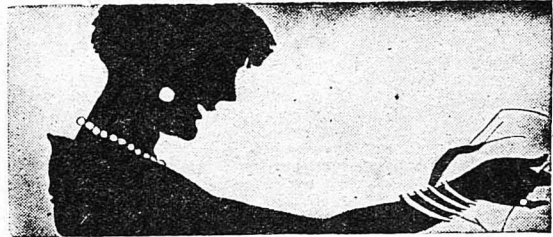
— Αιμάν, καλλημασά μου, έλα να σώσης τούς δικαστικούς, να πής πώς τίποτα δεν έγινε και θα σου δώσουν... άμνηστεια!

Ένας άνθυπομολοραχος, που ήλθεν από τό Βόλο μυστικά, του ειπε τί συνέβη:

— Κύττα, μην άποκαλύψεις τίποτα!...

— Ν' άποκαλύψω!... Ο Ανδρέας Ίωάννου, ο Νταής τό θέλει τό κεφάλι του Κι' άκουσε δα!... Λέτε στον συνάδελφό μου, τόν κατηγορούμενο, τόν Πρόεδρο, πώς είμαι κάτοικος και όχι κ α τ ο ρ ι κ η σ Βόλου, και τόν παρακαλώ να διορθώση τήν άπόφασί!... Γιατί έχω δεν παίζω!... Έννόησες; Ναι ή όχι; Ναι; Δίνε του λοιπόν!....

Στάμ. Στάμ.



ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΜΙΣΕΜΟΣ

Τής Έλένης Βακαρέσκο

Η Έλένη Βακαρέσκο, έλληνίς τήν καταγωγήν, εινε γνωστή τόσο για τήν ποιήσι της, όσο και για τό ειδόλλιο της με τόν Βασίλκα τής Ρουμανίας Κάρλο, διαν ήτο διάδοχος. Το εύλόγιον αυτό της έβλεπε τόλος. Η Βακαρέσκο με σπαρτιμένη τήν καρδιά άρχισε να γράφη ποιήματα, τά όποια έκαμαν έξαιρετική εντύπωση και έβραβεύθησαν, υπό τής Γαλλικής Ακαδημίας. Έκ τών πρώτων τής ποιημάτων είνε και τό κατωτέρω.

Κάθε στιγμή που πέρασα
στο πλάι τό δικό σου,
τη λεπτέρια μου ένιωσα
στά στήθια και στό νοσ'
και γώ δεν ήθελα να δω
μες' στο χαμόγελό σου,
άνάμεσα ος σύμφερα
μιάν άκρη τούρανοσ.

Ναι, τη ζωή μου τη φτωχή
μονάχη αυτή τό ξέρει
έκγυνο φίλιό τη μενυδιάν
μπορεί να πλημμυρίσει,
μά σ' με μίας μου πέταξες
όσαν τό περιστέρι
που πάνω στο παράθυρο
τό βλέπεις να καθήσει.
«Τραγουδία τής Αύγης»

Τήν αστέρια σου φωτιά
να μάτια σου δε δείχνουν
χωρίς να μη μέ σύφουσε,
χωρίς να μη μέ κάφουσε
μά γώ τ'οι πέπλου έφριξα
στά μάτια μου που ρίχνουν
μες' στον νεκρόν τά πρόσωπα
σα δέλουν να τούς κλάφουσε.

Δέ θέλω πια να σ' αγαπάω!
ή σπλαχνική μου μοίρα
μου λέει να φεύγω τ'ο έρωτα
τώς φόβους, τά φιλιά.
καλύτερα άν ος γνάριζα
όπως κανείς τα μύρα
του ραδού άκούει στο διάβα του
ος κίπο βασιλιά.

Μεταφρ. Σαχαρίου

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Του Ούλαντ

Ήρθες και πάλιν έφυγες μ' άνίλαφρο περιπάτημα,
Διαβάτης ξένος κι' άγνωστος κάτω στής γής τό μέρη.
Τίχα από ποδής και για ποβ, κανείς μας δεν τό ξέρει
Από τό χέρι του θεού και στού θεού τό χέρι!

ΣΠΙΤΙΚΟ

Του Μπουϊτέ

Τό σπητικό της άφηκε η μητέρα,
Κοιμάται στο βουνό τό χλοιστό
Στήν έρημ σάλα μόνον τόν πατέρα
Τόν άφηκε, σόν τζάκι παραπέτρα
Καπνίζει κάποιο κούτσουρο οβυστό.

Τά χέρια στο τραπέζι άκουμισμένα,
Τό μέτωπό τόν σφίγγει τό βαρύ
Τής καρδιάς του τό βίρος — ώμένα!
Τριών όγιών τά χέρια ντυσιωμένα,
Κανένα να σηκώση δεν μπορεί.

Μά η κόρη του — έννη χρονώνη κόρη,
Πάει κι' έρχεται και τρέχει, η όρφανή
Νοικοκυρά, προτάζει κάθε άγρό,
Χοντράινουσε τήν άταλη φρονή...
Κ' επαίξε ως χτές, κοπέλλα γαληνή.

ΤΟ ΣΠΑΡΤΙΑΤΟΠΟΥΛΟ

Του Μύλλερ

Μάνα μου, τη σάϊα μου ιδώ θα παρατήσω.
Να σημαδέσω δε μπορώ τού κακού, στον άγέρω,
Και γραψε τού πατέρα μου, μάνο, τορκών κεφάλια
Να στείλη μου άπ' τόν πόλεμο τότε να ίδης σημάδι!
Κι' άν δε μου στείλη, άφήστε με να πάω, να τόν συντύχω!
Και θα μπορέσω μόνος μου να κόρω ένα κεφάλι,
Και να τόν φέρω, μάνα μου, σπάρτιάτα βρονά μας.
Θελά συνάξω με χαρά τά γειτονοπούλα! μας,
Με τάματά τ'ους νάρθουσε, να ρίξουμε σημάδι.
Κι' άν άτοχώσω, μάνα μου, κωνιακεια να με γνήσης,
Στό σπίτι να με κλειώση

Μεταφράσεις Άγιδος Θέρου